

Нахилилась голівонька,
Пасмо звисло на щоці...
І мелька невпинно голка
У худесенькій руці.

Шитво панське на коліні,
Каганець і світ дньовий...
І тремтять легкі сутіні
З-під темрявих, довгих вій.

Глухий кашель серед ночі,
Вітру стогін під вікном...
І червоні завжди очі,
Не спочиті й разу сном.

Спина, зігнута в роботі,
На спині брудний платок...
Не смачний, мабуть, голоті
Загорьований шматок!

(1882)
